

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1644/2024
01.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА, мал. ББ и мал. ВВ, сви из ..., које заступа законска заступница мајка ГГ, чији је заједнички пуномоћник Чедомир Шкорић, дипломирани правник запослен у бироу за пружање правне помоћи Нови Сад, против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Санда Сувачар, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 447/23 од 13.09.2023. године, у седници већа одржаној 01.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 447/23 од 13.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 447/23 од 13.09.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1242/22 од 29.05.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев и измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 83/2021 од 17.06.2021. године, у ставу трећем изреке, односно у делу који се односи на висину доприноса оца, овде туженог, за издржавање мал. деце, утолико што је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање своје малолетне деце плаћа месечно износ од по 13.000,00 динара, укупно 39.000,00 динара, почев од 25.08.2022. године, као дана подношења тужбе па убудуће, све док за то постоје законски услови, исплатом наведеног износа на руке законске заступнице мал. тужилаца мајке ГГ, одлучено да свака странка сноси своје трошкове и мал. тужиоци ослобађени од обавезе плаћања трошкова судских такси у овом поступку.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 83/21 од 17.06.2021. године, разведен је брак родитеља мал. тужилаца, АА рођене ...2007. године, ББ рођене ...2010. године и ВВ рођеног ...2016. године и исти поверени мајци на самостално вршење родитељског права, а отац је обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање мал. деце плаћа месечно износ од укупно 24.000,00 динара, на рачун законске заступнице мал. деце ГГ. Тужени редовно доприноси издржавању мал. деце.

Мајка тужилаца ГГ је рођена 1985. године. Запослена је као ... у ... и остварује зараду од 41.961,77 динара месечно, као и приходе по основу спремања станова. Заједно са мал. децом живи у малом изнајмљеном стану. Закупнину плаћа 230 евра, за информатику издваја 7.000,00 динара месечно, за струју 2.000,00 до 4.000,00 динара, за SBB пакет 3.500,00 динара. Месечни расходи износе 44.250,00 динара. Нема уписаних непокретности на своје име, није кредитно задужена, законску обавезу издржавања других лица нема, здрава је и способна за рад.

Малолетна АА је у време доношења претходне пресуде имала 14 година, а у време пресуђења у овој правној ствари је имала 16 година и завршила је први разред средње ... школе. Од своје пете године болује од дијабетеса, а пре две године је добила епилепсију. Користи инсулин, дневни и ноћни, и лекове за епилепсију, што се финансира из Фонда. Њене потребе на месечном нивоу могу се задовољити износом од око 30.050,00 динара. Малолетна ББ у време доношења претходне пресуде имала је 10 година, а у време пресуђења у овој правној ствари је имала 12 година и завршила је шести разред основне школе. Здраво је дете, а њене месечне потребе су око 32.950,00 динара. Малолетни ВВ је у време доношења претходне пресуде имао 4 године, а у време пресуђења у овој правној ствари је имао 6 година. Здраво је дете, а његове укупне потребе су око 20.000,00 динара. Гардеробу за мал. АА и мал. ББ мајка добија од колегиница, тако да се износи трошкова за девојчице односе на веш и на обућу. Остале потребе деце се односе на за храну, обућу, одећу за мал. ВВ, средства за хигијену, те за најстарију АА мобилни телефон који плаћа тужени, фитнес за ББ који понекад плати тужени, ужину, одлазак у биоскоп, излазак са другарима, новац за поклоне за рођендане код другара, одлазак на излет, школске књиге, школски прибор, аутобуску карту исл).

Тужени је 1979. годиште. Запослен је као ... и остварује нето зараду од 40.000,54 динара. Живи у стану који је у његовом власништву, површине 48м². Расходи на месечном нивоу износе око 38.000,00 динара (који обухватају храну, одећу, обућу, средства за хигијену и режијске трошкове-за Информатику месечно 7.500,00 динара, за струју 1.700,00 до 2.000,00 динара, за MTS пакет 5.500,00 динара). Кредитно није задужен, на годишњем нивоу плаћа животно осигурање у износу од 170 евра, здрав је и способан за рад. Осим законске обавезе издржавања мал. тужилаца нема обавезу издржавања других лица, помаже у издржавању својих родитеља, као и у обради

земље. Када се текућим месечним расходима дода износ од 24.000,00 динара по претходној пресуди којим доприноси издржавању мал. тужилаца, расходи му на месечном нивоу износе 62.000,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом материјалног права из чл. 154, 160, 162. и 164. Породичног закона оценили да су испуњени услови за измену висине издржавања и повећање обавезе туженог да доприноси издржавању мал. тужилаца.

Неосновано се ревизијом туженог указује да су испуњени услови да се његов допринос издржавању мал. тужиоца утврди у мањем месечном износу од износа на који је побијаном пресудом обавезан.

На страни мал. тужилаца су се, од доношења претходне пресуде о издржавању, промениле околности утолико што је мал. АА тада имала 14 година, а сада има 16 година и ученик је средње школе, мал. ББ тада имала 10 година, а сада има 12 година и ученик је основне школе, а мал. ВВ је тада имао имао 4 године, а сада има 6 година, па су се у складу са њиховима календарским узрастом повећале и њихове месечне потребе, које су, супротно наводима ревизије, утврђене на месечни износ од по 30.000,00-33.000,00 динара за мал. АА и мал. ББ, а око 20.000,00 динара за мал. ВВ.

Нижестепени судови су правилном применом члана 160. Породичног закона ценили све околности на страни мал. тужилаца, имајући у виду њихове потребе као поверилаца издржавања, обзиром на њихов узраст, трошкове становања, исхране, хигијене, одеће, обуће, наставних и ваннаставних активности и околности на страни оба родитеља, као једнаких дужника издржавања, које су од значаја за оцену могућности сваког од родитеља да доприноси издржавању своје мал. деце. Како је таква оцена заснована на савесној и брижљивој оцени сваког доказа засебно и свих доказа као целине, што је видљиво из образложења нижестепених пресуда, по оцени Врховног суда, износ од по 13.000,00 динара месечно за свако дете на који је тужени обавезан није превисоко одређен. Наведени износи могу да допринесу задовољењу потреба мал. деце, а да притом не доведу у питање егзистенцију туженог. Ово имајући у виду утврђене месечне потребе мал. деце, висину прихода и расхода оба родитеља као дужника издржавања, као и чињеницу да је тужени здрав, радно способан, да живи у стану који је у његовом власништву, да нема других лица које је дужан да издржава, да помаже и родитељима, али да је обавеза издржавања мал. деце приоритетна у односу на све друге обавезе, па и на обавезу помагања родитељима и да додатним радним анагажовањем може да остварује већу зараду, док са друге стране мајка мал. тужилаца са децом живи у изнајмљеном стану за који плаћа закупнину 230 евра, има приближно једнаку зараду као и тужени, да се додатно радно ангажује на спремању станова како би остварила веће месечне приходе за своје и издржавање своје деце, али и да доприноси издржавању деце не само на тај начин што задовољава њихове финансијске потребе, већ и што свакодневно брине о њима, негује их и васпитава. Притом треба имати у виду и да је минимална сума издржавања која се користи као коректив приликом одређивања потреба примаоца издржавања у време доношења првостепене пресуде износила 42.886,00 динара за једно дете, те да је тужени побијаном пресудом обавезан на плаћање износа од по 13.000,00 динара, који износ је далеко нижи од законског минимума.

С тога, супротно наводима ревизије, удовољење захтеву у мањем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, правилно утврђеним према потребама деце на месечном нивоу и могућностима туженог, као дужника издржавања. Смањењем обавезе туженог дошло би до несразмерно већег преваљивања терета обавеза издржавања деце са једног родитеља на другог, конкретно са оца на мајку, иако су они једнаки обвезници издржавања.

Без утицаја су на правилност побијане одлуке ревизијски наводи туженог којима указује да би у циљу спречавања злоупотреба било целисходније да износ на име издржавања мал. деце уплаћује тужилци на рачун, као по претходној пресуди, уместо да јој исти предаје на руке, како је то одређено побијаном пресудом. Наиме, обавеза туженог је да редовно доприноси издржавању мал. деце, при чему судска одлука да новац даје мајци на руке није сметња да тужени поштанском упутницом мајци мал. тужилаца исплаћује износ новца на који је пресудом обавезан, који ће мајци мал. деце на тај начин бити предат на руке, а туженом омогућити да има доказ о редовном измирењу своје обавезе.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**